

СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ

110 Общинска библиотека, тукъ

Абонаментъ за години:

България 5 лева
 чуждестранство 10 "

Абонирането става винаги до края на годината.

Неплатени писма не се приемат.
 Разкопски не се връщатъ.

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ЛИСТЪ

Всички по се отнасят до в. „Свободенъ Гласъ“ до за отправка до редакцията.

Редакцията и Администрацията на вѣстника се намиратъ въ ул. „Шуменска“, сръбцу Варненския
 Окр. Пост. Комисия и до печатницата на Добри Тодоровъ и С-ие.

Таксата за публикуване:

За единъ с.м. на 1 стр 1) за единъ
 пазъ 10 ст., за 2 пазъ 9 ст. и за по-
 рече, до 10 пазъ — по 7 ст. 2) за единъ
 пазъ 5 ст., за два пазъ 5 ст. и за по-
 рече, до 10 пазъ — 3 1/2 ст. и за обя-
 вения на Свободнигъ. Присъдени по 2 ст.
 на дѣла, а за ханови гл. такса — по
 4 ст.

Единъ брой 10 стотинки.

Редакторъ-стопанинъ: **СТ. ИВ. ПЕТРОВЪ**

Единъ брой 10 стотинки.

Рѣшение № 390.

гр. Варна, 1906 год. Октомври 10 день.

Въ името на Негово Царско Височество Фердинандъ I. Български Князь.

Варненски Окръженъ Сждъ по гр. отделение, въ публично съдебно заседание на 10 октомври прѣзъ хилядо деветстотинъ и шеста година въ съставъ на: п. Прѣседателъ, Б. Боженски, членове: П. Друмевъ и Зл. Драсовъ, при п. Секретаря, Д. Митевъ и въ присѣдствието на зам. Прокурора, Ст. Захариевъ слуша доложеното отъ подпрѣседателя частно търговско дѣло № 59, по описа за 1906 год., заведено по молбата на София Н. Параскова отъ гр. Варна, за обявяване въ несъстоятелностъ варненския търговецъ Никола Парасковъ.

Обстоятелствата на дѣлото сж:

затова сжда и на основание чл. 658 отъ търговския законъ

Р ѣ ш е н и е:

1. Обявява въ несъстоятелностъ варненския жителъ и търговецъ Никола Парасковъ.
2. Назначава за дѣловодителъ на несъстоятелността чл. на на сжда, Д-ръ Юрданъ Бомболовъ;
3. Заповѣдва запечатването на имотитѣ на несъстоятелния, гдѣто и да се намиратъ тѣ;
4. Назначава за привремененъ синдикъ варненския адвокатъ, Георги Янговски;
5. Опрѣдѣля 28 Октомври т. г., часа 9 прѣди пладнѣ, когато кредиторитѣ на несъстоятелния да се събератъ въ залата на сжда и се съвѣтватъ върху окончателното назначение на синдика;
6. Опрѣдѣля се 11 Ноември т. г., до когато кредиторитѣ сж длъжни да прѣдставятъ въ сжда вземанията си;
7. Опрѣдѣля се 25 с. м., 9 часа прѣдъ пладнѣ, за провѣрка на вземанията;
8. Заповѣдва се задържането на несъстоятелния Никола Парасковъ, гдѣто и да се намери той и, слѣдъ задържането му въ тридневенъ срокъ да прѣдстави равномѣтка по правилата изложени въ чл. 653 отъ търговския законъ;
9. Заповѣдва се на попечителя на имотитѣ на отсъствающия несъстоятеленъ—Христовъ К. Петровъ, да прѣдстави въ тридневенъ срокъ всички търговски книги на несъстоятелния и да дава всички съдѣйствия на синдика по управлението на несъстоятелността.

Настоящото рѣшение подлежи на прѣдварително изпълнение и може да бѣде обжалвано отъ заинтересованитѣ лица по въззивенъ или отзивенъ редъ въ 8 дневенъ срокъ, считанъ отъ 11 този м. п. п. Прѣседателъ: (п.) Б. Боженски, членове: П. Друмевъ, Зл. Ив. Драсовъ.

В ѣ р н о:

п. Прѣседателъ: **Б. Боженски.**п. Секретаръ: **Д. Митевъ.**

ОБЯВЯВАМЪ на интересующитѣ се, че въ магазинитѣ ми има постоянно за продажъ:

Босненски Калциевъ Карбидъ I-во кач;
 ламби всѣкакви, а сжщо за ацетелиново осветление; столови прибори отъ бѣлъ металъ „алпака“ прочутъ съ своята трайностъ и много други прѣдмети съ много износни цѣни.

Съ почитание:

Н. ПИВАРОВИЧЪ.

Г-ца Молвина Исаѣ Аврамова

Г-нъ Сабатай Е. Мефано

СГОДЕНИ

Никополъ

Варна

Сгодени на 7 октомври 1906 год.

Варна

Варна

ИСКАЙТЕ чисто и прѣсно **кравешно**
масло, медъ на пити, пър-
 вокачествено **дървено масло** и още мно-
 го други бакалски стоки отъ **БРАТИЯ**
ПЕТРОВИ бакали въ **Бабаджовото** здание

Редосипедъ „**Континенталъ**“

малко употребяванъ се продава
 за 130 лева; — споразумение ре-
 дакцията.

ВАЖНО За Г-жи и Г-ци **ВАЖНО**

Печатейте за мода при извъ-
 етната шапкарка въ града на
 Г-жа **Анна Курцбергъ**, която ве-
 ки 15 дни доставя отъ **ПАРИЖЪ**
 най-нови парижки моди.

Двѣ стаи и коридоръ

близо до мѣжката гим-
 назия и търговското у-
 чилище се даватъ полъ-
 наемъ за малочислено
 семейство.

Справка редакцията.

ПРИ АПТЕКАТА

К. Войчовъ
 пристигна прѣсна ми-
 перална вода **Vichy**
 съ съвършено първо-
 качествено **Моруново**
масло.

Терионенъ е най-
 доброто срдѣст-
 во за ревмати-
 зъмъ, бронхитъ
 и болки въ гърлото.
 Намира се въ дро-
 гери на **Н. Новки-**
риши.

По случай зим-
 ния сезонъ въ
 новие магазинъ на
Д. Калояновъ при-
 стигнаха разни пла-
 тове за жикети, ко-
 стуми талидрии и др.
 разни готови дам-
 ски дрѣхы съ мно-
 намалени цѣни.

Въ магазина „**ДОБРИЧЪ**“ на **Ди-**
митръ Маховъ улица „Владиславъ“
 пристигнаха разни **ДЖАКЕТИ** за
 г-ци и г-жи цѣна отъ 5 лева на
 горѣ. Възползвайте се отъ случая.

Д-ръ Т. ЖИВКОВЪ

Варненски окръженъ лѣкарь

Прѣмѣсти се въ къщата на г.
 майоръ **К. Джеровъ**, IV участъ,
 сръбцу основ. училище „**Паисий**“.

Приема и прѣглежда болни.

Още една опасностъ.

И тая година, по случай на Ра-
 мазана, цѣли кървани отъ ходжи,
 софти и молли — въ замѣна на прѣ-
 лѣтитѣ игици, които поради стѹ-
 доветѣ се прѣсѣснха въ отечеството
 на Мухамеда — сж се окупили въ
 княжеството, гдѣто *проповѣдватъ*,
 т. е. уякчаватъ панислямскитѣ меч-
 ти, обикновенно въ затѣтитѣ мѣста,
 а най-вече въ Делиормана. Единъ нашъ
 приятелъ ни съобщава впечатленията си
 отъ разговора, що ималъ прѣзъ случа-
 йното си пътуване съ единъ отъ тия *пропо-*
вѣдници на исляма. „Грубо невеже-
 ство по всичко свѣтско и заблуж-
 дения за духовнитѣ работи съста-
 вятъ умственния багажъ на мол-
 цитѣ, молла Х. Ибрикъ. Сви-
 тшия му се възнася, говорѣйки за
 мюсюманския свѣтъ, а прѣзрител-
 но гледа на другитѣ смъртни въ-
 общѣ. Фанатизма у него е развитъ
 до крайностъ: на пѣколко мѣста
 прѣзъ пътуването спрѣхмѣ се за
 моллата да направи свои *намъзъ*,
 т. е. да помоли аллаха да възвѣрне
 въ владѣнието на правовѣрнитѣ
 изгубенитѣ земи. Знанието на сим-
 ника състои отъ панагалско повто-
 рение думитѣ на корана, прѣдста-
 вляне могѣществото на Турция въ
 въображаемъ видъ и злоба къмъ
 всичко, което не е мюсюманско,
 като приговорява всичко похвално,
 макаръ и чуждо. Така, когато па-
 казахъ възхищението си отъ ху-
 бостта на „св. София“ въ Цари-
 градъ моллата обясни, съ впуши-
 теленъ погледъ, че това било дѣло
 на свѣрхестественна сила — въ слу-
 чай могѣществото на Аллаха се
 било проявило чрѣзъ ръката на
мюсюманини (sic), чудотворния
 царъ Соломонъ [*Султанъ Соломонъ*
перхажбергъ], който билъ направилъ
 тоя храмъ! Споредъ моя събѣд-
 никъ, който ме взема вѣроятно за
 грѣкъ, понеже прѣднамѣрено изка-
 захъ неслено мнѣние за българската
 властъ, излаза, че ако се сжди по
 съвѣрменнитѣ събития, които тѣл-
 куванъ съгласно свещенитѣ мюсю-
 мански книги, били знаменне на
 врѣмето, въ близко бѣдѣще не само
 княжеството (*Буларистанъ*) нъ цѣ-
 лия Балкански полуостровъ чакъ
 до Вiena (или до *Аврона*, както
 дословно се изрази моллата) цѣли
 да станатъ мюсюмански страни.
 Само *юналистанъ* (Гърция) цѣлъ
 да остане отдѣлно войводство подъ
 закрилата на Падипаха. Това изъ-
 вление на панислямския вѣрлѣ дѣ-
 етъ, ми поясни добръ побратимъ-
 ваншето на Турция и Гърция за

изтръблението на българското население в Турция. Моллата прибаби, че щяло да се възстанови някакво си прѣдпшно положение на държавен строй, именно: по цѣлия свѣтъ (*битюна дюняда*) щяло да има единъ мусюмански го-сподаръ и двама нему подчинени властелини. Постѣднитѣ щѣли да бждатъ: единия за *урумъ милети*, (съ това название стѣпникътъ подразбираше всичкитѣ християни), а другия за *дженизлеръ* (изичникитѣ). Така глаголиши писанията! На завлението ми, че по натиска на Европа възможно е да се въведе автономно управление въ Европейска турция, моллата ужасенъ извика, като жегнатъ съ остентъ, *саде о олмазъ!* (това само не бива) и продължи, че мусюманитѣ до единъ щѣли да пзмратъ, нъ нѣмало да позволятъ извършването на тоя грѣхъ (*иманъ*) са великотърпението на чадолюбивия султанъ... Началника на провинитѣ съ своитѣ войски, имке нѣтъ числа, (*юзъ бинъ милионъ*!) щѣли да вразуми кого и да било. „Рѣки отъ кръвъ ще потѣкнатъ“, поетически се провикна моллата, нъ пакъ Турция щѣла да остане цѣлокунна, защото: *иегедженъ вургъ, йоредженъ вургъ*, т. е. чуждестранни войски могли да навлѣзатъ въ Турция, нъ, слѣда отъ тѣхъ не щѣла да остане!... Съ таква дива мисел и злобно настроени противъ *исвѣрмичиитѣ*, тия „проповѣдници“ идватъ прѣснокойно въ княжеството да възбуждатъ населението противъ властта — да подготвятъ прѣвзиманието на крѣпостта изважрѣ. При всичко че България не е независима държава, нъ ти има основание поне да взима надлежни мѣрки за запазване съществуващето си, уздравено съ международни договори. Прочие свинченна и повелителна длъжностъ е на правителството да забрани идването на тия врагове на обществения строй особено сега, когато Турция не оставя ниле да прхврѣне отъ България; или да слѣди дѣятелността на панмусюманскитѣ агитатори: ходжитѣ, моллитѣ и софитѣ, тиянеканени гости. Между другитѣ мѣрки, необходимо е да се даде строга заповѣдъ на митническитѣ стражари внимателно да прѣглеждатъ тия „проповѣдници“, защото говори се че въ широкоржавитѣ си дрѣхи и шалвари мнозина отъ агитаторитѣ на панислямизма внасятъ въ княжеството за претени предмѣти; съ други думи митническитѣ власти точно да исплъняватъ законитѣ на страната, а не да сезамайватъ отъ приятната миризма на изичническитѣ съзани...

Въ свѣрека съ опасността отъ прихвѣтването на случайни молли и други мусюмански духовници въ княжеството, научаваме се за слѣдния позоренъ подвигъ, извършенъ прѣди нѣколко години отъ единъ такъвъ мухамедовъ послѣдователъ: Въ 1901 пакъ по случай на мусюманскитѣ празници прѣбивалъ въ гр. Шуменъ ходжата Х. Бекиръ, който съ приличната си вънкашностъ и изтънчени обращения спечелилъ довѣрието дори и на мнозина бай-гаповци. Единъ отъ послѣднитѣ повѣрилъ на Х. Бекира своята братовчедка, дванадесетъ годишната дѣвица Велча, да я прѣдаде на майка ѝ въ Варна. Ход-

жата намислилъ да направи една услуга на мусюманството, та вмѣсто да остави другарката си Велча въ Варна, съ съдѣйствието на свои съучастници сполучилъ да я заведе въ Цариградъ и отъ тамъ въ Мала-Азия, въ града Балжкъ-Сарм. Къстата Велча-напраздно очаквала да види Варна и да прѣгърне нещастната си майка, която денонощно очаквала чедото си отъ Шуменъ. Ходжата Х. Бекиръ затворилъ Велча въ единъ харемтъкъ, гдѣто, подъ строгъ надзоръ, я държалъ до прѣди една седмица подъ името ѝ Макбусъ. Случайно, въ отсъствието на мѣстителитѣ си, бившата Велча съобщила съдбата си на единъ ерменецъ мѣкаригъ, който — съ помощта на мѣстния революционеръ тамъ комитетъ сполучилъ да я прѣнесе въ Смирна, гдѣто била прѣдадена на капитана на българския параходъ Борисъ Велча, сега хубавица на 17 години, благополучно пристигна въ Варна завчера и по лицейската властъ я настани приврѣменно въ едно семейство до като се узнае кждѣ е майка ѝ, ако тя е могла да понесе горчивата скърбъ за изчезналата прѣди години единичка нейна дѣщеря Велча. Ето таква мръсина дѣла вършатъ турекитѣ духовници, които българската търпимостъ заципава.

Варненската публика и театра

Отъ дълго врѣме насамъ свободното театрално искусство търси случай да си свие гнѣздо въ нашия черноморски край. Но всички опити до сега сж отивали напраздно. Бивало е врѣме, когато ний отдавахме този неуспѣхъ на обстоятелството, че е възможно варненци да сж хора съ толкова истънченъ вкусъ, та вниманието имъ да не може да се привлече току тѣй съ появяването на каква да е театрална труппа, съставена отъ любители на театра. Но увѣрихме се, че и тѣзи мисълъ не може да намѣри своето оправдание, тѣй като нѣколко нѣкти до сега сме бивали свидѣтели, какъ нашата публика се е отнасяла твърдѣ хладнокрѣвно даже спрямо такъвъ театръ, който е бивалъ въ състояние да задоволи поне единъ български вкусъ. Значи отъ наблюдението, което направихме до сега, извлѣкохме туй впечатление, че и най-модерното искусство на сцената не ще бжде въ състояние да накара варненци да напуснатъ спокойствието си, нито ония кжчета на развлечения, въ които често ги виждаме, за да прѣдпочетатъ нѣкаква наслада отъ играта на артиста. Ний сме изпитвали моменти на очудване, какъ е възможно щото у тѣхъ да не се почувствува поне една склонностъ на уважение и съчувствие къмъ ония трудове и материални жертви, които единъ добръ уреденъ театръ, имеющъ добри артистични сили, разходва за угодата на своитѣ почитатели! Нима артиститѣ, като вършатъ ревностно своята работа, не се въодушевляватъ отъ вѣрата, че въ Варна ще можатъ да намѣрятъ театраленъ свѣтъ, който да ги подкрѣпи и насърчи? И колко много сж си отивали разочорвани въ своята вѣра и своитѣ надѣжди!..

Една голѣма частъ отъ нашата широка публика прѣдпочита да черпи уроци за своя духовенъ животъ отъ играта на „Бенлиновци“ „Ибишовци“ или отъ разни „вариетета“ и „шантани“, но не се рѣшава да се откаже поне заединъ моментъ отъ тая задушлива атмосфера и да се прѣнесе въ областта на живота, дѣто всичко е обляно отъ ярката свѣтлина на дѣйствителността. А не за това ли е изхарчилъ авторъ своя цѣненъ трудъ да влѣе въ своето драматическо произвѣдение, всичката правота на съврѣменната мисълъ; не за това ли сж способноститѣ и талантитѣ на артиста, да съживи, съ всичкото участие на своята душа и на своитѣ чувства, мжртвитѣ редове на една пиеса, за да ги направи достойни за душевния миръ на слушателя?

Кждѣто и да срѣщнете нашата публика — на улицата, въ градскитѣ алей, въ публичнитѣ салони, вий все ще заблѣжите върху нея отпечатъка на душевна пустота. Като, че е готова да се наслаждава отъ слънчевия денъ да търси удовлетворение въ безконечното, ненаситно да поглъща фалшивитѣ мелодии на комедияшкитѣ пѣсни и накрай да ви каже: „това ми стига!“ Виждате ли въ какво тя търси равнодушие къмъ доброто и полезното, вмѣсто да се приближава къмъ тѣхъ? Онова, що е най-близо до човѣка и най-достъпно до по виспитѣ форми на живота, тя като да не познава. Ней слѣдователно, не интересува онова, което се ражда отъ дѣйствителността на живота и което се освѣтлява отъ лжчитѣ на бждащето. За нея всичко е прѣлѣстно, когато е хубавъ денътъ и приятна вечерната прохлада. Дайте ѝ нѣколко весели минути подъ дебелата сѣнка на нѣкой бюфетъ и тя като че би жертвувала за това удоволствие всичкитѣ богатства на душевната красота. Духовни потрѣби за нея що сж? — Праздни илюзии, съ които се занимаватъ мечтателитѣ. Вслѣдайте се въ нейната пѣстрота, въ нейната вънкашна изящностъ — всичко това ще ви се хареса, но ще ви накара да си шепнете: „изгубенъ мивотъ“!..

Ето какъ ний най-послѣ си обясняваме индиферентността на Варненската публика къмъ театра. Нѣма ли тя нѣкога да потърси у себе си едно що годъ разположение къмъ тази нова школа на възпитание и просвѣта? Нашия общественъ животъ толкова ли е изтощилъ своята културна мощъ, че да не може тя да възбуди що годъ интересъ поне въ интелегентната срѣда на нашето общество, която прѣтендира за едно по-вѣрно разбиране и оцѣняване на нѣщата? Увѣрени сме че единъ животъ, изнесенъ на сцената въ ония сполучливи и ярки образи, които ни рисува, напр. перото на Ибсена, Хаунтмана, Горки, Чеховъ, Мирбо и др. би я възродилъ. Но затова ний бихме желали да я виждаме по-често въ театра. Така тя би привлѣкла слѣдъ се бе си и другата частъ отъ нашата публика, която кисни изъ бирариитѣ, вмѣсто да се върши обратното — всичко интелегентно да послѣдва охотничитѣ за празенъ животъ. Едно съчувствено отнасяние къмъ театра е въ състояние да по-

тикне напрѣдъ инициативата за създаване на единъ добръ уреденъ театръ въ града ни. Тогазъ и по-добри актьорски сили биха прѣдложили своитѣ услуги.

Не въ карикатурнитѣ и често лжти цинични игри на проходящи комедияшки трупички, а въ театра, въ дълбоката мисълъ на драматурга, въ живото слово на артиста, посетителя ще намѣри една истинска наслада за своето сърдце и за своята душа. **Н.**

Хроника

Завчера, 12 т. м., послѣ пладнѣ, Н. Ц. В. Князътъ, придруженъ отъ братовчедката си принцеса Клатида, слѣзна въ града. Това посѣщение населението счеете за особна честь, защото отдавно врѣме Н. Ц. Височество, ако и да минава прѣзъ Варна, бидейки на пътъ за Евксиноградъ, не се е спиралъ. На двѣтѣ страни на улицата „Прѣславска“, гдѣго отличнитѣ посетители минаха, народа изказваше почитанията си съ сваляние на шапки. Слѣдъ като направиха голѣми покупки отъ нѣкои магазини. Господарътъ и принцесата продължиха разходката си до пристанището, отъ тамъ въ каласкитѣ си се завърнаха въ двореца Евксиноградъ. Не само търговскитѣ кжщи, нъ и населението щѣ бжде честито по-на-често да вижда любимия си князь, който по тоя начинъ ще спечели още повече обичта на народа. Дори и кратковрѣменото прѣбивание на Н. Ц. Височество въ града ни благотворно ще подѣйствува за уреждането му, защото нашитѣ общински съвѣтници ще се опомятъ, че отъ тѣхъ и Княза нѣма да бжде доволенъ, ако не оправдаятъ надѣждитѣ, които населението възлагаше имъ при избора. Всички очакватъ г. Д-ръ Пискуниевъ, чийто изборъ за кметъ се знае прѣдварително, въ разхубавяване на града Варна, ще прояви бурска дѣятелностъ, за която не напраздно мнозина го наричатъ български Деветъ, по името на славния бурски генералъ, който неуморно се бори за прославяване на отечеството си Трансвалъ.

Водата на градскитѣ чешми намалена. Всѣкий се пита отъ що произлиза това намаление на водата. Но рано се отдаваше то на поврѣдитѣ, които бидоха причинени отъ поройнитѣ дъждове. Но слѣдъ като се поправила поврѣденитѣ чешми, водата отново намалѣ. Това състояние на чешмитѣ изглежда дълго врѣме да продължава безъ да обрне вниманието на общинското управление. Като че тамъ пѣма хора, които да интересува това положение на чешмитѣ. Напоследѣкъ, дохождатъ граждани да ни казватъ, че една голѣма частъ отъ водата се отнема отъ водопроводитѣ за да пълни резервуаритѣ на градскитѣ бани. Дали това е една произволна постѣпка на самитѣ банаджи, или е ставало съ разрѣшението на общината ни, не знаемъ. Но желаемъ да бждемъ освѣтлени по този въпросъ, койго започва живо да интересува гражданитѣ. И безъ това водата не е достатъчна за населението въ града, а като се започне тѣй да се злоупотрѣблява съ нейното количество, ще трѣбва да се зематъ подходящи мѣрки за запазването ѝ.

Нова театрална трупа. Въ града ни е сформирана нова трупа под ръководството на *Роза Попова*. Според както узнаваме, въ състава на тая трупа влизат опитни актьори, които дълго време се подвизавали на сцената. Трупата ще се установи на постоянно мястожительство въ Варна, гдето ще даде няколко представления през зимата. За този цѣль тя е била готова съ единъ репертуаръ отъ добри избори пиеси, произведения на знаменити автори. Увѣряватъ ни, че тази трупа не е имала нищо общо съ трупата „Напредък“. Познавайки високитѣ таласти на г-жа *Роза Попова*, като артистка, надѣемъ се, че подъ нейното ръководство трупата ще да направи очаквания прогресъ и ще може да изпълни празнотата която се чувствува поради липсата на единъ добръ среденъ мѣстенъ театръ. Въ сѣбота вечерята на 21 т. м. трупата ще представи драмата „Вуйчо Вацю“ отъ *Ант. Чеховъ*, въ салона на бирацията „Прошект“.

Въ редакцията ни се получа изложението, издадено тия дни отъ *Варненски Окр. Управителъ* за състоянието на *Варненското окръжие* презъ 1905—1906 год. Автора е гледалъ да изпълни своето издание повечето съ статистически таблички, нѣкои отъ които дѣйствително представяватъ извѣстенъ интересъ. Върху отдѣлнитѣ въпроси, които биха на едно такова мѣсто едно по широко обсъждане, се е писало съ единъ повърхностни бѣлѣжки. Г-нъ *Управителя* е изпусналъ да изложи една много важна социална страна въ економическото развитие на окръга. Именно индустриалното развитие въ свръзка съ занаятѣ, съпоставени съ една каква да е анкета на труда. При наличността на толкова фабрични заводи и работилници, автора нищо не спомънува за тяхното производство, нищо за състоянието на онова мнозинство работници, които работятъ въ тяхъ. Въ изложението не се спомънува поне толкова, колкото е казано за другитѣ отдѣли. Отъ това се вижда, че г. *Управителя* не е счелъ за нужно да помѣсти въ своята книга по вече отъ онова, което сж му доставили разнитѣ учрѣждения. Общо казано изложението въ тая форма въ която е напечатано, не представлява друго нищо освѣнъ сборъ отъ нѣколко статистически таблички.

Камъкъ намѣренъ съ изображение и надписъ. На 12 т. м. работницитѣ при окопаването основитѣ на бъдация аквариумъ въ Варна, намѣрили единъ камъкъ на който имало изображено, единъ видъ архiereй съ корона, сѣдалъ на столъ, а прѣдъ него стои единъ като свещеникъ съ чаша въ ръцѣтъ му.

Доле подъ изображението има надписъ, отъ който се разпознава само буквата *Х*. Прѣдполага се че съ увеличително стѣкло може би да се разпознаятъ и останалитѣ букви. Камъка изглежда да е много старовремененъ.

Офицерски произволи. Подъ това заглавие въ миналия брой на вѣстника бѣхме помѣстили едно антрефиле. Обаче отъ проверката, която направихме обстойно излиза, че редакцията е влѣзла въ заблуждение.

На в. „Извѣстникъ“.

Куче лало, куче заминало.

Не считаме за нужно да се разправяме съ озлобени слуги на *арнаути*, които бидейки гладни направятъ изборъ въ сръдствата за борба съ противницитѣ си.

Ще си полаете и пакъ ще си млъкнитѣ, безъ да ни поврѣдите.

Отъ редакцията.

На 11 т. м. извѣстия убиецъ отъ с. *Сарж-меше Каварненско*, *Аврамъ чорбаджи* заедно съ жена си въ единъ файтонъ бѣ откаранъ въ *Каварна*, придружени отъ стражари, дѣто ще се разгледа дѣлото по убийството на неговия слуга. Той по пътя изглеждаше твърдѣ спокоенъ, като че ли за нѣкои дребнава работа е задържанъ. Сжщевременно замина за *Каварна* цѣлния съставъ на сѣда заедно съ сѣдебнитѣ заседатели.

Събрание на д-во „Родолубецъ“. На 9-й т. м. спомѣнатото д-во имаше събрание въ бирацията на *Каракашевъ*, въ което прѣдседателя г. *Драгулевъ* даде отчетъ за дѣятелността на върховниятъ комитетъ. Събранието бѣ твърдѣ малко посѣтено, но туй не попрѣчи за откритието му.

Слѣдъ свършване прѣдседателя прѣдложи отначало оставката на цѣлния комитетъ; а слѣдъ това неговато, понеже той билъ и прѣдседател на върховния комитетъ, обаче събранието помоли да се отложи този въпросъ за второ събрание. Слѣдъ това г. *Драгулевъ* прѣдложи една комисиия, която да направи една щателна анкета, която да установи истината върху разпространенитѣ слухове между гражданитѣ, какво нѣкой отъ членоветѣ сж изнудявали пари на нѣкои отъ послѣднитѣ.

Много отъ гражданитѣ ни се оплакватъ, че въ мировитѣ сѣдилища не можелъ човѣкъ по-скоро да си извърши работата, понеже персонала е билъ малакъ. Ний питаме, иматъ ли време гражданитѣ постоянно да се влчатъ за едно занимание? И отъ това дали ще имъ пострада интереситѣ?

Въ прѣдшния брой на вѣстника си станахме отзивъ, за една изгубена полица на стойностъ отъ 3010 лв. подадена въ гр. *Добричъ* и не получена въ *Варна*.

По този случай получихме нѣколко писмени оплаквания, както отъ града така сжщо и околията, съ които ни се оплакватъ, че на мнозина се случвало това, а пъкъ въ околията даже писмата, вѣстницитѣ не сж ги получавали никога на време, а по нѣкога и никакъ, отъ което пострадали много земледѣлци. Тѣзи факти не сж първи и послѣдни по реда си, а това твърдѣ лошо характеризира *Варненското пощенско управление*. Ние сме пакзони да твърдимъ, че надъ лицата на които сж повѣрени разнитѣ писма и др. за прѣдаване нѣма никакъ контролъ, и вслѣдствие на това ставатъ тѣзи нередовности. Желателно е за напредъ да се прѣкратятъ такива нередовности, за да не страдатъ тѣхъ интереситѣ било на гражданитѣ, било на земледѣлцитѣ, а трѣбва да се внуши на раздавачитѣ и селскитѣ куриери редовно да прѣдаватъ както писмата тѣхъ и вѣстницитѣ, а не да се зах-

върлятъ въ селата по общинскитѣ канцеларии или другадѣ.

Върлюща опасна болѣсть. Учимъ се, че отъ нѣколко дена на самъ въ града ни върлува опасната и заразителна болѣсть „*Дивтиритъ*“. Ние незнаемъ да ли е извѣстна санитарната властъ, но при все това считаме за нужно да ѝ обрнемъ вниманието да вземе нужнитѣ мѣрки за отстранението ѝ, а на гражданитѣ да прѣдпазватъ дѣцата си.

Опровержение. В. „*Вечерна Поша*“ отъ 6 т. м. брой 1843 донесе на читеющата публика едно съобщение, какво двама българи идящи отъ *Бургазъ* съ грѣцки параходъ, „*Пелопонсъ*“ по нѣтъ се изгубили — прѣдполага се че сж удавени.

Обаче отъ слѣдствието, което стана още сжщия денъ отъ полицейскитѣ власти, се установява, че това съобщение не е вѣрно.

Освещаване на църква. Аджеплерското църковно настоятелство съ покана, поканва благащитѣ християни да присѣтствуватъ на освещаването черквата „*Успѣние Прѣсв. Богородица*“ отъ *Н. В. П. Симеона* въ с. *Аджемлюръ*, варнен. околия.

Началника на тукашното властнище г. *Райковъ* е прѣмѣстенъ въ *Каспичанъ*, а на негово мѣсто е назначенъ г. *Хр. Ивановъ*, който върваме ще съумѣе да привлече симпатитѣ на търговцитѣ, а не както колега му, който вече билъ станалъ нетърпимъ между всички търговци, за грубото му обръщане и пр.

Отъ противогрѣцкото движение на самъ, както и отъ прилагане бойкотажа на грѣцката търговия, много отъ гражданитѣ ни се оплакватъ, че българскитѣ търговци почнали да възкачватъ цѣнитѣ на своитѣ стоки. По този случай отнесохме се за проверка до нѣкой търговци и други, отъ които узнахме, че причината не била за поскъпване на стокитѣ, антигрѣцкото движение и бойкотажа, а главно вслѣдствие увеличението стчасти на митническата тарифа и поскъпването на материялитѣ.

До като напалеона въ *Варненската* пияца отъ денъ на денъ се възкачваше и до прѣди 1 мѣс. достигна до 20-50 лева. Отъ тогава насамъ, той спада и за сега върви на 20-02 лева.

Туй възкачване и спадане споредъ свѣденията ни се дължи главно на циркулацията на повече зл. наполеони изъ *Варненската* търгов. пияца.

Пристигнаха артисти. Прѣди нѣколко дена, пристигнали въ града ни Г-жа и Г-нъ *Андрѣеви*, които тъкмятъ да дадѣтъ само двѣ представления въ салона „*Прошетъ*“, слѣдъ което ще заминатъ за *София*. Първото представление смѣтатъ да дадѣтъ въ Вторникъ, а второто въ Сръда вечерята. По този случай *Варненци* ще иматъ щастието да се полюбуватъ на техната чудесна артистическа способностъ, за която не малко и добри отзиви е далъ европейския печатъ.

Прочие ние сме увѣрени че гражданитѣ нѣма да изпуснатъ рѣдкия случай. Билетитѣ ще се продаватъ всѣки денъ въ салона, а вечерята при входа.

КНИЖНИНА.

Получени сж въ редакцията ни:

- 1) Ново Общество, книга 10 за м. Октомври.
- 2) Македонски Прѣгледъ, седмиченъ политически журналъ за защита на Македоно-Одринското дѣло, год. II брой 12.
- 3) Отчетъ на Русенската Дѣвич. Гимназия „*Мария Луиза*“, за учеб. 1905—1906 год.
- 4) Майка и Дѣте, медицинско акушерско списание, кн. VIII год. III.
- 5) Учител. Мисль, год. IV кн. I.

ДОПИСКА

До редакцията на в. „Свободенъ Гласъ“.

Г-не Реоакторе,

Моля имайте добрината да сторитѣ малко мѣсто въ вѣстника Ви, на слѣдующитѣ нѣколко реда:

Отъ нѣкое време насамъ една личностъ е почнала да напада по вѣстницитѣ и прѣдъ хората надъ ветеринаритѣ лѣкари (очевидно отъ завистъ и злоба) и просто сънь не го хваща: сутринъ ли стане, ветеринари вижда на прѣде си; вечеръ ли заспи, ветеринари сънува. Отъ каква стойностъ и колко добросъвѣстни сж неговитѣ нападки се вижда отъ слѣдующето:

Въ бр. 14 на в. „*Родолубие*“, тоя господинъ твърди, че азъ съмъ билъ причината да умре нѣкаква си крава (докарена отъ *Руссия*), че азъ съмъ я прѣдалъ на стопанина ѝ, макаръ да съмъ знаелъ, че е заражена. . . . Въ дѣйствителностъ кравата е прѣдадена отъ Министерството, въпрѣки моето настояване да се върне задъ граница; стопанинътъ я изискалъ отъ Министерството да си я държи на свои мѣста и тамъ да я подложи на втора туберкулинизация отъ другъ лѣкаръ. Тя е умрѣла въ къра нѣйдѣ въ рѣцѣтъ на стопанина и по негова даже вина; мене той ме повика набързо да отидеме деветъ километра далечъ да я лѣкуваме, когато тя отдавна умрѣла и почнала силно да се разлага. Ето колко добросъвѣстни и чисти сж нападки на господството му. Такова сжщо е и твърдението му за млѣкото на кравата. Да не мисл милостта му, че ние го не знаеме кой е? Ще дойдѣ голѣмъ денъ малка пита.

Н. МАРИНОВЪ.

Ветеринаренъ лѣкаръ.

Търговското Акц. Дружество „Рѣшителностъ“ въ *Варна*, продава I-во качествени *Английски* и *Турски* каменни въглища за гориво, складира ни при содовата фабрика.

Продаватъ се 82

крави, *Соватска* стока, въ с. *Тича*, *О. Пазарско*.

За споразумение при **Владимиръ Димитровъ** въ сжщото село.

БРАТЯ ЕСКЕНАЗИ

П. Г.

Честъ имаме да Ви извѣстимъ, че прѣдъ видъ голѣмий успѣхъ, който сме имали въ България въ продажбата на **ГОТОВИ** дрѣхы, отворихме и единъ клонъ въ гр. **Варна**.

Магазина ни се намира въ ул. „Аспарухъ № 6 до аптеката „Менахемовъ“ и хотелъ „Москва“, гдѣто сме наредили богатъ асортиментъ отъ всѣкакви

МЪЖКИ, ДАМСКИ И ДѢТСКИ ДРѢХИ

отъ най-последнитѣ моди, които ще продаваме на цѣни **опредѣлени**, отбѣлзани на самитѣ етикети.

Обръщаме вниманието на всички провинциалисти и на почитаемитѣ варненски граждани, че ще намѣрятъ най-добъръ изборъ отъ разни дрѣхы по елегантностъ и изящната направа.

Дрогерия РАФАЕЛЪ КАМХИ

Голѣмъ складъ отъ разни *французки специалитети и парфюмерии, химически препарати, гумени артикули, прѣвзроченъ материалъ, минерални води и пр. и пр.*

ЦѢНИ НАЙ-ИЗНОСНИ

Пристигна тѣзгодишно
прѣсно Норвежно Рибено масло.

ВАРНЕНСКО ИНДУСТРИАЛНО ДРУЖЕСТВО „СИЛА“.**ПОКАНА**

Варненското Индустриално Дружество „Сила“ има честь да покани Г. Г. акционеритѣ на извънредно общо събрание, което ще стане на 29 Октомврий т. г. въ дружественото помѣщение, часа въ 3 слѣдъ обѣдъ, за вземане рѣшение по слѣдующитѣ въпроси:

Удобрение годишнитѣ смѣтки за 1904 и 1905 гидини, както и ония прѣзъ 1906 година, относящи се до построяването и инсталирането на мелницата.

Отъ Управителния Сѣвътъ.

ИНТЕРЕСНО за продавачи на газъ.

Честъ имамъ да съобща на почитаемитѣ продавачи на газъ, че отворихъ въ Варна складъ за газъ отъ Ромѣнското Петроло Акционер. Д-во „ТРАЯНЪ“. Газътъ на това дружество е **двойно рафиниранъ, чистъ, бѣлъ и съотвѣтствува на качеството на руския газъ.**

ЦѢНИ МНОГО ЕФТИНИ

Намира се за проданъ у всички ангросисти: *Г. Желевъ и С-ие, А. Р. Патамански, Андонъ Х. Нейчевъ и синъ, Дочо Педковъ и синове, П. А. Нейчевъ* и при **Херманъ Хрѣонигъ**

Варна, Сите № 30/31

„GERMANEN“**СОБИТЪ „ГЕРМАНЪ“**

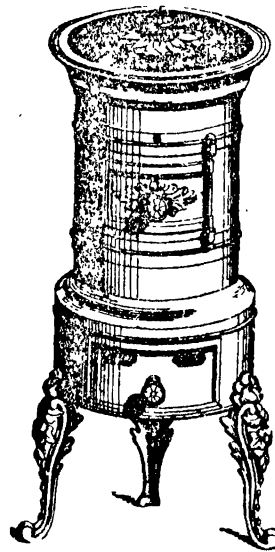
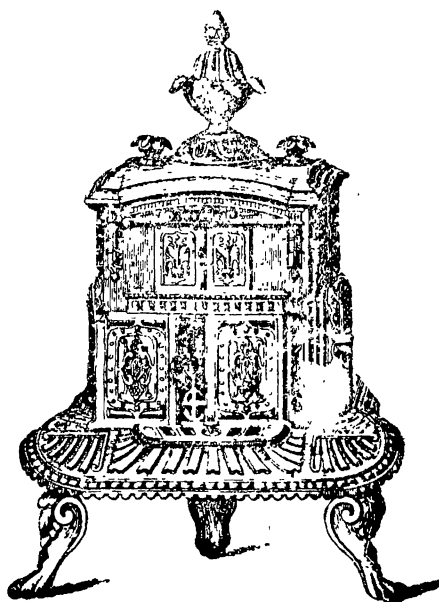
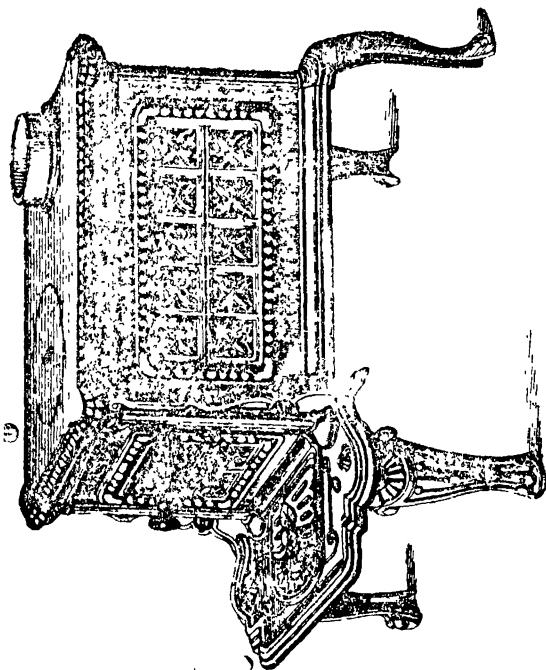
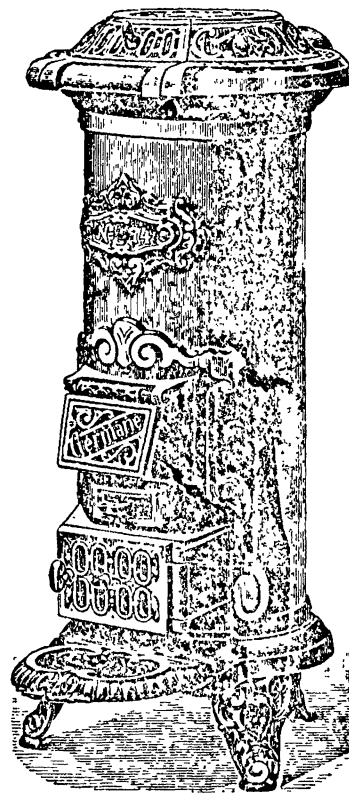
направени отъ челичена ламина и облечени отъ вѣтрѣ съ **огнеупорни тухли** за

ПРѢДСТОЯЩИЯ СЕЗОНЪ

се намиратъ въ Варна само при **Ж. Абаджиевъ & С-ие**. Собитѣ „Германъ“ № 72 до 75 могатъ да се утоп-
ляватъ съ камени въглища и дърва и отъ всѣки номеръ има черни, никелирани и емайлирани.

ЦѢНИТѢ СЪ УМЕРЕНИ И ОПРЕДѢЛЕНИ.

Освѣтъ горнитѣ ще намѣрите и обикновени чугунени соби за въглища и дърва съ цѣни също умѣрени и опредѣлени.

Съ почитание **Ж. Абаджиевъ & С-ие.**

Печатница на Д. Тодоровъ и С-ие.

СЪДЕБНИ ПРИСТАВИ**ОБЯВЛЕНИЕ № 1824.**

За удовлетворение иска на Стефанъ Юрдановъ отъ гр. Варна, по изпавения изпълнителенъ листъ № 603 отъ 27 Февруарий 1906 г. на II Варн. Мир. Сѣдъ, противъ Савра Христова отъ гр. Варна, за остатъка отъ 470 лв. и др. обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници и въ продължение на 31 дни съ праонадаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично:

Едно лозе находяще се въ Варненскитѣ лозя, мѣстността „Теке-Караачъ“, състояще се отъ около 4 декара, при сѣсѣди: Тодоръ Тусчиевъ, Домна Георгева, х. Васила х. Георгева, наследниците на Кара Атанасъ и пѣтъ, оцѣнена за (200) двесте лева.

Първоначалната оцѣнка 180 лева. Желаящитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддава всѣки присъственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Варна, 14/X 1906 год.
II Сѣд. Приставъ: **А. П. Беровичъ.**
1—2

Искате ли чисто кравашко масло също и чистъ балкански кашкавалъ

Заповѣдайте въ дюкянами за да се уверите.

Улица „Владиславъ“ (ташиолу) при **Стойчо Г. Муховски.**

Извѣстявамъ

на почитаемитѣ г. г. граждани, че заанапрѣдъ ще се занимавамъ изключително като посрѣдникъ за намиране резни имоти за купуване и продаване, като къщи, праздни мѣста дворове и подъ наемъ къщи тѣй също на прочутитѣ Варненски натурални вина, при скромно възнаграждение; намирамъ се на „мусалата“ кафене „Ефстатио Агалу“.

Съ почитание: **Н. Трайковъ**